

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของ องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดเลย คณะผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้

4.1 บริบทชุมชนจังหวัดเลย

คณะผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมบริบทชุมชนจังหวัดเลย มีผลการวิเคราะห์ประเด็นดังต่อไปนี้

4.1.1 ประวัติศาสตร์จังหวัดเลย

จังหวัดเลยเมืองท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่โอบล้อมด้วยภูเขาสลับซับซ้อนท่ามกลางสายหมอกปกคลุมเหนือยอดภู อุดมไปด้วยพืชพรรณป่าไม้นานาชนิดที่รู้จักกันดีคือ ภูกระดึง ภูหลวงและภูเรือ มีอากาศเย็นสบาย ภูมิประเทศที่งดงาม จึงมีคำขวัญประจำจังหวัดคือ “เมืองแห่งทะเลภูเขา สุดหนาวในสยาม ดอกไม้งามสามฤดู” นอกจากนี้ประเพณีวัฒนธรรมก็มีความแตกต่างไปจากถิ่นอื่น ได้แก่ การละเล่นผีตาโขน การละเล่นผีขนน้ำ เป็นต้น จังหวัดเลย อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 520 กิโลเมตร มีพื้นที่ 11,424 ตารางกิโลเมตร เป็นจังหวัดชายแดนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ริมฝั่งแม่น้ำโขง ในอดีตนั้นเป็นเพียงชุมชนเล็กๆของอาณาจักรที่มีความรุ่งเรืองควบคู่กับกรุงศรีอยุธยาของไทย ภายหลังอาณาจักรล้านช้างเริ่มอ่อนแอลง จึงมาขึ้นอยู่กับกรุงศรีอยุธยา ต่อมาชุมชนนี้ได้รับการยกฐานะเป็นเมืองเลยในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประวัติความเป็นมาของจังหวัดเลยเพ่งจะมีปรากฏแน่ชัดใน รัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ครั้งโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งเมืองเลยขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๓๙๖ ส่วนประวัติความเป็นมาของจังหวัดเลยก่อนหน้านั้นเป็นเพียงประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ในระดับหมู่บ้านและการสร้างบ้านแปลงเมืองซึ่งเป็นเมืองโบราณในท้องที่จังหวัดเลยปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม หลักฐานที่เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านและเมืองเหล่านี้ก็เป็นหลักฐานที่ได้จากคำบอกเล่าสืบต่อกันมา โดยอาจได้รับการบันทึกไว้ในรูปของสมุดข่อยคัมภีร์ใบลาน รวมทั้งพงศาวดาร ซึ่งย่อมจะมีสาระรายละเอียดที่ไม่ตรงกันนัก เพราะเป็นการบันทึกจากคำบอกเล่าสืบต่อกันมาหลายชั่วคน ตลอดทั้งหลักฐานประเภทจารึก เช่น ศิลาจารึกจารึกที่ฐานพระเจดีย์ เป็นต้น ก็มักเป็นจารึกที่จัดทำขึ้นใหม่แทนของเก่าที่สูญหายไป

อย่างไรก็ตามสำนักงานจังหวัดเลย (2552) และศูนย์ข้อมูลสารสนเทศวิทยาลัยเทคนิคเลย ก็ได้รวบรวมข้อมูลประวัติความเป็นมาของจังหวัดเลย (2552 : 1-18) ไว้ดังนี้

4.1.1.1 ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ดินแดนที่เป็นที่ตั้งจังหวัดเลยในปัจจุบัน เป็นชุมชนมาแต่โบราณ โดยมีหลักฐานทางโบราณคดี อาทิเช่น เครื่องมือหินซึ่งเป็นโบราณวัตถุสมัยก่อนประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ยังมีขวานหินขัด กำไลหินขัดแถบอำเภอยางคายน ซึ่งเชื่อกันว่า

กลุ่มชนแถบนี้ดำรงชีวิตภายใต้สังคมเกษตรกรรม มีการกำหนดอายุไว้ประมาณ 9,000 ปี เป็นยุคหิน วัฒนธรรมโฮบีนเนียนตอนปลาย ครั้งที่มนุษย์ยังเร่ร่อนยังชีพด้วยการเก็บของป่าล่าสัตว์และเก็บพืชพันธุ์ ในป่าเป็นอาหาร มีการค้นพบหลักฐานพวกเครื่องมือหินกะเทาะ ซึ่งทำจากกรวดแม่น้ำ และเศษภาชนะดินเผา บริเวณริมฝั่งแม่น้ำโขง ในท้องที่อำเภอเชียงคาน ประมาณ 5,000 ปี ยุคหิน ร่วมสมัยกับแหล่งโบราณคดีบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี มีการค้นพบหลักฐานคือเครื่องมือหินขัด เช่น ขวานหินขัด และกำไลหิน กระจายอยู่ตามแหล่งต่าง ๆ เกือบ 100 แห่ง ในท้องที่อำเภอท่าลี่ อำเภอปากชม และอำเภอเชียงคาน ทางตอนเหนือ ต่อลงมาตามแนวที่ราบตอนกลางและตอนใต้ของจังหวัด ในบริเวณอำเภอเมืองเลย และอำเภอวังสะพุง 4,000-2,000 ปี ยุคสัมฤทธิ์พบหลักฐานที่ทำให้สันนิษฐานได้ว่าการขุดแร่เหล็กและทองแดง ในบริเวณอำเภอปากชมและอำเภอเมืองเลย ขึ้นมาใช้

4.1.1.2 ยุคประวัติศาสตร์ มีการค้นพบหลักฐานทางประวัติศาสตร์ดังนี้

พุทธศตวรรษที่ 13-17 ยุคทวารวดี พบใบเสมาหินที่ตำบลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง

พุทธศตวรรษที่ 21 เกิดการสร้างบ้านแปลงเมืองสามแห่งในพื้นที่จังหวัดเลย คือ บ้านเซไล ในที่ราบลุ่มตอนกลางของจังหวัด เมืองเชียงคาน ทางตอนเหนือ ดิตริมฝั่งแม่น้ำโขง และเมืองด่านซ้าย ทางทิศตะวันตก เมืองทั้งสามแห่งนี้และเมืองใกล้เคียงภายใต้การปกครองของอาณาจักรล้านช้าง

พ.ศ.2103 สมเด็จพระมหาจักรพรรดิรัชสมัยแห่งกรุงศรีอยุธยา กับพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชแห่งกรุงศรีสัตนาคนหุต ทรงร่วมกันสร้างพระธาตุศรีสองรักขึ้น ที่เมืองด่านซ้าย เพื่อเป็นสักขีพยานในการทำสัมพันธไมตรีระหว่างสองอาณาจักรคือ อยุธยากับล้านช้างขณะนั้นพม่าในรัชสมัยพระเจ้าตะเบ็งชเวตี้ ถึงสมัยพระเจ้าบุเรงนอง กำลังแผ่ขยายอำนาจเข้ามายังลุ่มน้ำเจ้าพระยา และลุ่มน้ำโขง

พ.ศ. 2220 มีจารึกการสร้างที่วัดศรีภูมิ ตำบลกุดป่อง ซึ่งเมืองด่านซ้าย และเมืองเชียงคาน เป็นเมืองที่ถูกเอ่ยถึงในประวัติศาสตร์ ส่วนร่องรอยของเมืองในสมัยโบราณเป็นคูเมือง เช่น เมืองตูม ที่อำเภอท่าลี่

พ.ศ. 2238 เกิดความวุ่นวายในอาณาจักรล้านนา เป็นเหตุให้ต้องแบ่งแยกออกเป็น 2 แคว้น คือ หลวงพระบางทางเหนือ และเวียงจันทน์ทางใต้ เมืองเชียงคานกลายเป็นเมืองหน้าด่านของหลวงพระบาง ป้องกันการรุกรานจากฝ่ายเวียงจันทน์ ขณะนั้นเมืองเชียงคานตั้งอยู่ฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงในอาณาเขตประเทศลาว

พ.ศ.2321 ลานช้างรวมทั้งเชียงคาน ตกเป็นประเทศราชของไทยในสมัยกรุงธนบุรี

พ.ศ.2396 เลยได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นเมืองเลย ขึ้นกับมณฑลอุดร รัชกาลที่ 4 โปรดเกล้าฯ ตั้งท้าวคำแสนเป็น "หลวงศรีสงคราม" เป็นเจ้าเมืองคนแรก

พ.ศ. 2426 นักสำรวจชาวฝรั่งเศส ชื่อ เอเจียน แอมอนิเย ได้เดินทางมาค้นหาศิลาจารึกและมาถึงเมืองเลย เมื่อ 29 กุมภาพันธ์ 2426 บรรยายสภาพเมืองเลยและอ่างบันทึกของมูโฮร์ (MOUHOT) นักสำรวจชาวฝรั่งเศส ซึ่งเดินทางมาถึงเมืองเลย ปี 2404 ว่า

"...สภาพบ้านแอ่ ตั้งอยู่ทั้งสองฝั่งห้วยน้ำหมาน ประกอบด้วยกระท่อมประมาณ 200 หลัง บนพื้นที่สูงน้ำไม่ท่วมถึง หมู่บ้านตั้งเรียงรายอยู่ไต่ริมไม้ผลใกล้กับทุ่งนา แม่น้ำเลยสามารถเดินเรือได้ในฤดูน้ำหลาก...."

".....ประชาชนครึ่งหนึ่งเป็นเกษตรกร และอีกครึ่งหนึ่งเป็นกรรมกร ทำงานอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์การถักและมัดอิดเพื่อจำหน่ายไปทั่วจังหวัดข้างเคียง จนถึงจังหวัดที่อยู่เลยโคราชขึ้นไปอีก แต่ไม่มีโรงงาน ไม่มีเครื่องจักรไอน้ำ แล้วก็เป็นที่น่าสนใจเมื่อเห็นว่า การตั้งเตาที่จะตีเหล็กนั้น มีราคาต่ำที่สุด คือจะมีการขุดหลุมกว้าง 1 เมตรครึ่งที่ตื้นเขินแล้วข้างจะเอาก้อนแร่ใส่เข้าไปในหลุมนั้น แล้วเผาด้วยถ่านไฟที่มีความร้อนสูง เมื่อร้อนได้ที่แล้วเหล็กก็จะไหลไปในหลุมที่พื้นดิน หลังจากนั้นก็นำเอาเหล็กเป็นก้อน ออกจากหลุมดังกล่าวไปทำการตีเป็นเครื่องมือที่โรงตีเหล็ก..."

ปี 2435 กรมพระยาดำรงราชานุภาพ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยได้จัดระบบการปกครองใหม่ เมืองเลยจึงแยกจากเมืองหล่มสัก ยกฐานะขึ้นเป็นเมืองโดยให้ขึ้นกับมณฑลลาวพวน ที่ตั้งบัญชาการที่เมืองหนองคาย

ปี พ.ศ. 2436 (รศ.116) ย้ายมาตั้งที่บ้านหมากแข้งในปี และเปลี่ยนชื่อเป็นมณฑลออุตรภาคหลัง

พ.ศ.2446 ในสมัยรัชกาลที่ 5 เกิดกรณีพิพาทระหว่างไทยกับฝรั่งเศส จนไทยต้องเสียดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงให้แก่ฝรั่งเศส คนจากเมืองเชียงคานเดิมจึงอพยพมาตั้งบ้านเมืองใหม่อยู่ฝั่งไทย โดยใช้ชื่อเดิมคือ เชียงคาน

พ.ศ.2476 ยกฐานะขึ้นเป็นจังหวัดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบบริหาร แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2476

พ.ศ.2440 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะการปกครองพื้นที่ ร.ศ.116 แบ่งการปกครองเมืองเลย ออกเป็นอำเภอ ประกอบด้วยอำเภอภูทอก (อำเภอเมืองเลยในปัจจุบัน) อำเภอท่าลี่ อำเภอด่านซ้าย (โอนมาจากเมืองพิษณุโลก) อำเภอวังสะพุง (โอนมาจากเมืองหล่มสัก) และอำเภอเชียงคาน (โอนมาจากเมืองพิชัย)

พ.ศ.2442-2449 เปลี่ยนชื่อเมืองเลย เป็นบริเวณลำน้ำเลย

พ.ศ.2449-2450 เปลี่ยนชื่อบริเวณลำน้ำเลย เป็นบริเวณลำน้ำเหือง

พ.ศ.2450 มีประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 4 มกราคม พ.ศ.2450 ยกเลิกบริเวณลำนํ้าเหือง ให้คงเหลือไว้เฉพาะเมืองเลย โดยให้เปลี่ยนชื่ออำเภอภูคุดป่อง เป็นอำเภอเมืองเลย จนถึงปัจจุบัน

พ.ศ.2504 ตัดทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 201 เชื่อมจังหวัดขอนแก่น กับจังหวัดเลย ในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม นับเป็นการเปิดจังหวัดเลยออกสู่โลกภายนอก เส้นทางสายนี้ยังทำให้คนจากต่างถิ่นอพยพเข้าสู่จังหวัดเลยมากขึ้น

พ.ศ.2535 พัฒนาจังหวัดเลย เป็นศูนย์สนับสนุนการท่องเที่ยวบริเวณริมแม่น้ำโขง

4.1.2 ที่ตั้งและลักษณะการปกครอง

จังหวัดเลยตั้งอยู่ทีละติจูด 17 องศา 27 ลิปดาเหนือและลองจิจูด 101 องศา 47 ลิปดาตะวันออก

ทิศเหนือ ติดต่อกับแขวงไชยะบูลีและแขวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีแม่น้ำโขงไหลกั้นพรมแดนระหว่างกัน

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดหนองบัวลำภู

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดเพชรบูรณ์

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดพิษณุโลก

ภาพที่ 4.1 แผนที่ตั้งประเทศไทย
ที่มา: วิกิพีเดีย (2552)

จังหวัดเลยมีพื้นที่ชายแดนติดต่อกับ สปป.ลาว คิดเป็นความยาว 197 กิโลเมตร มีแม่น้ำโขง แม่น้ำเหือง และ แนวสันเขาเป็นแนวพรมแดนติดต่อกับแขวงไชยะบูลี และ แขวง เวียงจันทน์ ของ สปป.ลาว ดังนี้

แม่น้ำโขงกั้นพรมแดนโดยมีระยะทางยาว 71 กิโลเมตร ที่อยู่ในเขตอำเภอปากชม ติดต่อกับบ้านวัง เมืองหมื่น แขวงเวียงจันทน์ มีระยะทางจากอำเภอปากชมถึงแขวงเวียงจันทน์ ประมาณ 160 กิโลเมตร และอำเภอเชียงคานติดต่อกับเมืองसानะคาม แขวงเวียงจันทน์ มีระยะทางระหว่างอำเภอเชียงคานถึงเมืองसानะคาม ประมาณ 3-5 กิโลเมตร

แม่น้ำเหืองกั้นพรมแดนมีระยะทางยาว 123 กิโลเมตร อยู่ในเขตอำเภอท่าลี่ ติดต่อกับบ้านเมืองหมอ เมืองแก่นท้าว แขวงไชยะบูลี มีระยะทางระหว่างอำเภอท่าลี่ถึงแขวงไชยะบูลีประมาณ 210 กิโลเมตร อำเภอภูเรือ อำเภอด่านซ้ายติดต่อกับบ้านนาข้า เมืองบ่อแต่น แขวงไชยะบูลี มีระยะทางระหว่างอำเภอด่านซ้ายถึงเมืองบ่อแต่น ประมาณ 30 กิโลเมตร

แนวสันเขาอยู่ในเขตอำเภอนาแห้ว ระยะทางยาว 3 กิโลเมตร ติดต่อกับบ้านเหมืองแพร่ เมืองบ่อแต่น แขวงไชยะบูลี มีระยะทาง ระหว่างเมืองบ่อแต่นกับอำเภอนาแห้ว ประมาณ 40 กิโลเมตร

การปกครองของจังหวัดเลยแบ่งการปกครองออกเป็น 14 อำเภอ 89 ตำบล (ไม่รวมตำบลกุดป่องซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล) 916 หมู่บ้าน 20 ชุมชน 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 เทศบาลเมือง 23 เทศบาลตำบล 76 องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดเลยแบ่งการปกครองเป็น 14 อำเภอ ดังนี้ (ตารางที่ 4.1)

ลำดับที่	ชื่ออำเภอ	ระยะทางห่าง จากตัวจังหวัดเลย
1.	อำเภอเมืองเลย	100 เมตร
2.	อำเภอวังสะพุง	22 กิโลเมตร
3.	อำเภอท่าลี่	46 กิโลเมตร
4.	อำเภอเชียงคาน	48 กิโลเมตร
5.	อำเภอด่านซ้าย	82 กิโลเมตร
6.	อำเภอภูกระดึง	74 กิโลเมตร
7.	อำเภอปากชม	92 กิโลเมตร
8.	อำเภอภูเรือ	49 กิโลเมตร
9.	อำเภอนาแห้ว	117 กิโลเมตร
10.	อำเภอนาด้วง	37 กิโลเมตร
11.	อำเภอภูหลวง	50 กิโลเมตร
12.	อำเภอผาขาว	63 กิโลเมตร
13.	อำเภอเอราวัณ	42 กิโลเมตร
14.	อำเภอหนองหิน	47 กิโลเมตร

ตารางที่ 4.1 แสดงรายชื่ออำเภอและระยะทางในเขตจังหวัดเลย

ภาพที่ 4.2 แผนที่แผนที่
ที่มา อินโฟพ้อไทยดอ

4.1.3 ประชากร

มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 620,780 คน เป็นชาย 314,015 คน เป็นหญิง 306,765 คน จำนวนครัวเรือน 183,359 ครัวเรือน (สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง, 2552 ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2552)

4.1.4 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดเลย มีภูเขาล้อมรอบตัวเมือง ลักษณะเป็นแอ่งกระทะสูงจากระดับน้ำทะเล เฉลี่ย ประมาณ 250 เมตร ณ สถานีอุตุนิยมวิทยา ซึ่งสามารถแบ่งลักษณะภูมิประเทศออกเป็น 3 เขต ดังนี้คือ

4.1.4.1 เขตภูเขาสูง ทางด้านทิศตะวันตกทั้งหมด เริ่มตั้งแต่อำเภอภูกระดึงขึ้นไปอำเภอภูหลวง อำเภอภูเรือ อำเภอท่าลี่ และเขตอำเภอด่านซ้ายและอำเภอนาแห้วทั้งหมด มีความสูงตั้งแต่เฉลี่ย 600 เมตร จากระดับน้ำทะเล

4.1.4.2 เขตที่ราบเชิงเขา ได้แก่ บริเวณตอนใต้และตะวันออกของจังหวัด ได้แก่ อำเภอนาด้าง อำเภอปากชม และพื้นที่บางส่วนในเขตอำเภอภูกระดึงและกิ่งอำเภอภูหลวงเป็นเขตที่ไม่ค่อยมีภูเขาสูงนัก มีที่ราบเชิงเขาพอที่จะทำการเพาะปลูกได้ มีประชาชนหนาแน่นปานกลาง

4.1.4.3 เขตที่ราบลุ่ม มีพื้นที่น้อยมากในตอนกลางของจังหวัดคือ ลุ่มน้ำเลย ลุ่มน้ำโขง ได้แก่ บริเวณอำเภอวังสะพุง อำเภอเมือง อำเภอเชียงคาน เป็นเขตที่ทำการเกษตรได้ดี มีประชากรหนาแน่นมากกว่าเขตอื่น

ภูมิประเทศส่วนใหญ่ เป็นเทือกเขาในแนวทิศเหนือใต้โดยมีที่ราบลุ่มระหว่างหุบเขา ขนาดไม่ใหญ่มากนักสลับอยู่แนวเทือกเขาเหล่านั้น หินที่พบในบริเวณนี้ส่วนใหญ่มีอายุมาก เช่น หินแปรยุคไซลูเรียน-ดีโวเนียน อายุ 438-378 ล้านปี หินปูนยุคดีโวเนียนตอนกลาง อายุ 385 ล้านปี หินตะกอนและหินแปรชั้นต่ำ อายุ 360-280 ล้านปี หินยุคคาร์บอนิเฟอรัส หินปูนและหินดินดานยุคเพอร์เมียน อายุ 286-248 ล้านปี หินตะกอนยุคไทรแอสซิก อายุ 220 ล้านปี และพบหินยุคโคราช บริเวณเขายอดราบอยู่บนหินเหล่านี้ เช่น ภูผาจิต ภูกระดึง ภูหลวง ภูหอ ภูซัด ภูเมียง (อำเภอ นาแห้ว) เนื่องจากชั้นหินเกือบทั้งหมดวางอยู่แนวเหนือ – ใต้ จึงควบคุมให้เกิดที่ราบลุ่มระหว่างหุบเขาและทิศทางแนวเหนือใต้ด้วย แม่น้ำเลยจึงไหลจากใต้ขึ้นเหนือ

ภาพที่ 4.3 ลักษณะภูมิประเทศจังหวัดเลย
ที่มา พรกมล ระหาญนอก (2552)

4.1.5 ลุ่มน้ำที่สำคัญ

จังหวัดเลยมีลุ่มน้ำที่สำคัญได้แก่

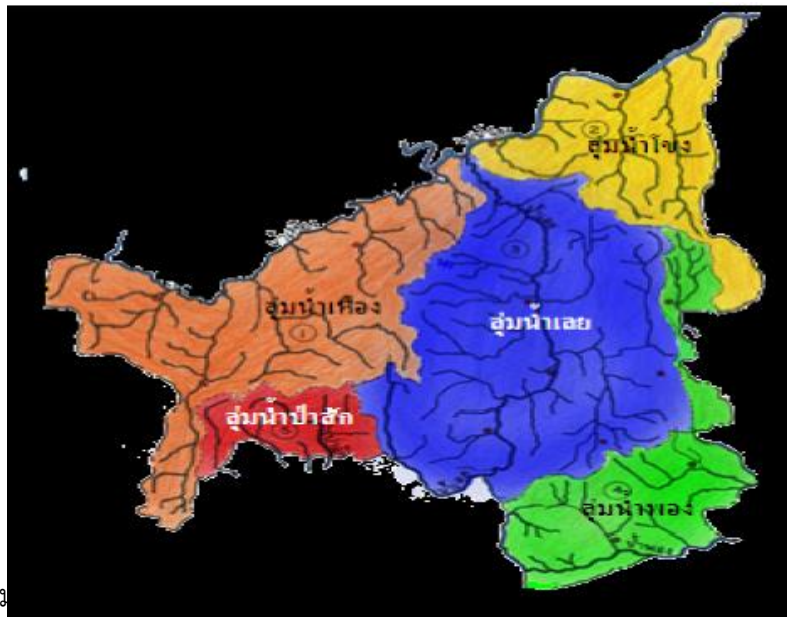
4.1.5.1 ลุ่มน้ำเลย พื้นที่ 3,891 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 34 ของพื้นที่บนเทือกเขาภูหลวง ไหลผ่านอำเภอภูหลวง วังสะพุง เมืองเลย และไหลลงสู่แม่น้ำโขง ที่อำเภอเชียงคาน มีห้วยสาขารวม 147 สาย อยู่ในเขตอำเภอภูหลวง วังสะพุง เมืองเลย อำเภอเอราวัณ และพื้นที่บางส่วนของอำเภอนาด้าง เชียงคาน และอำเภอหนองหิน

4.1.5.2 ลุ่มน้ำเหือง พื้นที่ 3,127 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 27.4 ของพื้นที่จังหวัด ต้นน้ำอยู่ในเขตอำเภอนาแห้วไหลไปอำเภอท่าลี่ลงแม่น้ำโขงที่บ้านท่าดีหมี อำเภอเชียงคาน มีลำห้วยสาขา รวม 163 สาย อยู่ในเขตอำเภอนาแห้ว อำเภอภูเรือ และบางส่วนของอำเภอด่านซ้าย อำเภอเชียงคาน

4.1.5.3 ลุ่มน้ำโขง พื้นที่ 2,354 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 20.6 ของพื้นที่จังหวัด เป็นช่วงที่แม่น้ำโขงไหลผ่านจังหวัดเลยไปจังหวัดหนองคาย มีลำห้วยสาขา 59 สาย อยู่ในเขตอำเภอเชียงคาน และปากชม

4.1.5.4 ลุ่มน้ำพอง พื้นที่ 1,476 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 13.0 ของพื้นที่จังหวัด มีลำห้วยสาขา 67 สาย อยู่ในเขตอำเภอภูกระดึง อำเภอผาขาว และบางส่วนของ อำเภอหนองหิน อำเภอนาด้วง

4.1.5.5 ลุ่มน้ำป่าสัก พื้นที่ 576 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 5.0 ของพื้นที่จังหวัด มีลำห้วยสาขา 48 สาย อยู่ในเขตบางส่วนของอำเภอด่านซ้าย

ภาพที่ 4.4 ลุ่มน้ำ
ที่มา กลุ่มงานสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดเลย (2552: 3)

4.1.6 สภาพภูมิอากาศ

จังหวัดเลยอยู่ใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ช่วงเดือนมิถุนายน – ตุลาคม จะมีลมมรสุมหรือแนวปะทะโซนร้อน (Inter Tropical Convergence Zone:ITCZ) พาดผ่านทำให้มีฝนตกติดต่อกันหลายวัน และบางครั้งจะมีพายุหมุนเขตร้อน (Tropical Cyclone) เคลื่อนพาดผ่านเป็นครั้งคราว ซึ่งจะมีฝนตกหนัก ปริมาณน้ำฝน 5 ปี ย้อนหลังเฉลี่ย 1,228 มม. จำนวนวันฝนตกเฉลี่ย 125 วัน/ปี ในปี 2548 ฝนตกน้อยสุดวัดได้ 1,098.5 มม. และ ในปี 2552 ฝนตกมากที่สุดวัดได้ 1,347 มม. ณ อำเภอเมืองเลย ปี 2551 มีจำนวนวันที่ฝนตกมากที่สุด 135 วัน 4 อุณหภูมิสูงสุด วัดได้ 43.5 องศาเซลเซียส (25 เมษายน 2517) และ อุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ – 1.3 องศาเซลเซียส (2 มกราคม 2517) ช่วง 5 ปี ย้อนหลัง (2548-2553) อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ 42.4 องศาเซลเซียส (6 เม.ย. 2553) อุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ 12.1 องศาเซลเซียส (19 ม.ค. 2553)

4.1.7 สภาพเศรษฐกิจ

จากรายงานประจำปีของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2552 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดเลยขึ้นอยู่กับภาคการเกษตร (40%) รองลงมาคือ ภาคการขายส่งและขายปลีก (16%) ภาคการศึกษา (11%) และสาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ (6%) ตามลำดับ โดยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี เท่ากับ 37,922 ล้านบาท รายได้ต่อหัว (GPP Per capita) 57,674 บาทต่อปี จัดอยู่ในลำดับที่ 3 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (รองจากจังหวัดขอนแก่นและนครราชสีมา) ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ ร้อยละ 80 รองลงมาได้แก่ รับจ้าง ค่าขาย

เนื่องจากจังหวัดเลยมีพื้นที่ติดต่อกับ สปป.ลาว จึงมีช่องทางการค้าชายแดนระหว่างไทย-สปป.ลาว โดยมีด่านศุลกากรอำนวยความสะดวกทางการค้า 2 แห่ง คือ ด่านศุลกากรท่าลี่ อำเภอท่าลี่ และด่านศุลกากรเชียงคาน อำเภอเชียงคาน และมีจุดผ่านแดน 6 ด่าน ดังนี้

4.7.1.1 จุดผ่านแดนถาวรนั้นมี 3 ด่าน ได้แก่

1) จุดผ่านแดนถาวรบ้านเชียงคาน ตำบลเชียงคาน อำเภอเชียงคาน ตั้งอยู่ตรงข้ามกับ เมืองसानะคาม แขวงเวียงจันทน์ สินค้าส่งออกส่วนใหญ่เป็นสินค้าประเภท ยานพาหนะและส่วนประกอบ สินค้าอุปโภคบริโภค สำหรับสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ สินค้าไม้ ไม้แปรรูป และสินค้ากสิกรรม เช่น ข้าวโพด เลี้ยงสัตว์ และ ลูกเดือย การขนส่งจะใช้แพขนานยนต์ ขนส่งสินค้าข้ามแม่น้ำโขง

2) จุดผ่านแดนถาวรบ้านคกไฟ ตำบลปากชม อำเภอปากชม ตั้งอยู่ตรงข้ามกับบ้านวังเมืองหมื่น แขวงเวียงจันทน์ เป็นเส้นทางไปยังแขวงเวียงจันทน์ ระยะทางประมาณ 160 กิโลเมตร (เป็นทางลูกรังประมาณ 100 กม. ส่วนอีก 60 กม. เป็นทางลาดยาง) สินค้าส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าอุปโภคบริโภค สินค้านำเข้าจะเป็นไม้แปรรูป แร่แบไรท์ สินค้ากสิกรรม และของป่าจากฝั่งลาว ซึ่งในฤดูฝนจะมีน้ำหลาก การขนส่งสินค้าจะใช้แพขนานยนต์ ขนส่งสินค้าข้ามแม่น้ำโขง

3) จุดผ่านแดนถาวรสะพานมิตรภาพน้ำเหืองไทย - ลาว ตำบลอาฮี อำเภอท่าลี่ ตั้งอยู่บริเวณบ้านนากระเซ้ง ตำบลอาฮี ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับบ้านปากหม่อ เมืองแก่นท้าว แขวงไชยบุรี เป็นจุดผ่านแดนถาวรที่มีการเปิดใช้สะพาน มิตรภาพน้ำเหืองไทย-ลาวซึ่งได้ทำพิธีเปิดใช้สะพานแห่งนี้ เมื่อวันที่ 28 ต.ค. พ.ศ. 2547 สินค้าที่ส่งออกบริเวณนี้ได้แก่ สินค้าวัสดุ ก่อสร้าง เช่น เหล็กเส้น สังกะสี ปูนซีเมนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานพาหนะ และ ส่วนประกอบ สินค้าอุปโภคบริโภค เป็นต้น สำหรับสินค้านำเข้า ได้แก่ ไม้ ไม้แปรรูป กสิกรรม เช่น ข้าวโพด เลี้ยงสัตว์ ลูกเดือย ลูกตาว และของป่า

7.1.1.2 จุดผ่อนปรน มี 3 ด่าน ซึ่งมีแม่น้ำเหืองเป็นแนวกันใช้เรือเล็กข้ามหรือเดินข้ามในช่วงหน้าแล้ง ดังนี้

1) จุดผ่อนปรนบ้านเหมืองแพร่ ตำบลนาแห้ว อำเภอนาแห้ว (ฝั่งลาว) ได้แก่ บ้านเหมืองแพร่ เมืองบ่อเตน แขวงไชยบุรี เปิดด่านทุกวันพระ

2) จุดผ่อนปรนบ้านนาข้า ตำบลปากหมัน อำเภอด่านซ้าย (ผังลาว ได้แก่ บ้านนาข้า เมืองบ่อเตน แขวงไชยะบูลี) เปิดด่านทุกวันพฤหัสบดี

3) จุดผ่อนปรนบ้านนากระเซ้ง ตำบลอาฮี อำเภอท่าลี่ (ผังลาว ได้แก่ บ้านเมืองหมอ เมืองแก่นท้าว แขวงไชยะบูลี) เปิดด่านทุกวันพระ

(ก)

(ข)

(ค)

ภาพที่ 4.5 จากภาพ (ก) เส้นทางจากสะพานมิตรภาพน้ำเหืองไทย-ลาว ไปเมืองแก่นท้าว

(ข) วิถีชีวิตชุมชน และ (ค) วัดจอมแจ้ง

ที่มา פרקמל רהאנוק (2552)

4.1.8 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พื้นที่จังหวัดเลย มีจำนวนทั้งสิ้น 7,140,382-0-0 ไร่ มีพื้นที่ป่า มีจำนวน 4,005,824-3-55 ไร่ (คิดเป็นร้อยละ 56.10 ของพื้นที่จังหวัด) จำแนกเป็น

ป่าไม้ถาวร จำนวน 68,498-1-00 ไร่

ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 2,767,272-1-55 ไร่

อุทยานแห่งชาติ จำนวน 464,176-1-00 ไร่

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 705,878-0-00 ไร่

ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 21 แห่ง

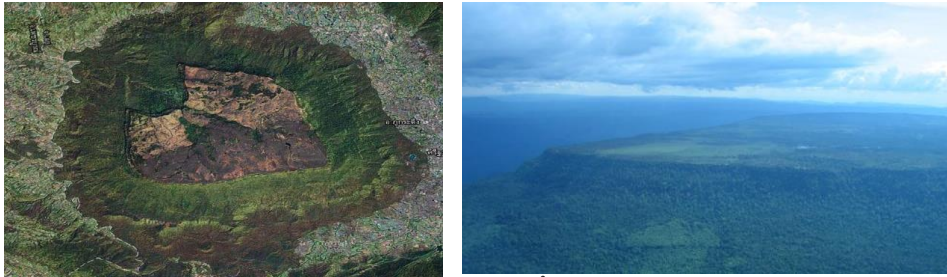
วนอุทยาน จำนวน 6 แห่ง คือ วนอุทยานถ้ำแสงธรรมพรหมาวาส วนอุทยานหริรักษ์วนอุทยานภ่อเกิด วนอุทยานภูผาล้อม วนอุทยานน้ำตกห้วยเลา วนอุทยานผางาม

ภาพที่ 4.6 วนอุทยานหริรักษ์

ที่มา פרקמל רהאנוק (2552)

อุทยานแห่งชาติ จำนวน 5 แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติภูกระดึง, อุทยานแห่งชาติภูผาม่าน, อุทยานแห่งชาติภูเรือ, อุทยานแห่งชาติภูสวนทราย, อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า

ภาพที่ 4.7 ภาพถ่ายดาวเทียมอุทยานแห่งชาติภูกระดึง

ที่มา : กลุ่มงานสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดเลย (2552: 2)

แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำนวน 2 แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูหลวง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูค้อและภูกระแต

ภาพที่ 4.8 เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูหลวง

ที่มา พรกมล ระหาญนอก (2552)

สวนรุกขชาติ จำนวน 2 แห่ง คือสวนรุกขชาติภูซำ, สวนรุกขชาติ 100 ปี กรมป่าไม้ (ปากปวน-ภูแปก)

4.1.9 ด้านคมนาคม

4.1.9.1 ทางบก การเดินทางสู่จังหวัดเลยสามารถเดินทางโดยทางบก ไม่มีเส้นทางรถไฟ ทางบก - มีทางหลวงสายสำคัญ ได้แก่

- 1) เส้นทาง กรุงเทพฯ – ชัยภูมิ – เลย ระยะทาง 567 กิโลเมตร
- 2) เส้นทางกรุงเทพฯ – ขอนแก่น – เลย ระยะทาง 755 กิโลเมตร
- 3) เส้นทางกรุงเทพฯ – เพชรบูรณ์ – เลย ระยะทาง 520 กิโลเมตร

4.1.9.2 ทางอากาศ มีท่าอากาศยานเลย สังกัดกรมการขนส่งทางอากาศ ขนาดทางวิ่ง 2,100 x 45 เมตร สามารถรับเครื่องบินขนาดใหญ่โบอิง 737 ได้ ปัจจุบันมีสายการบินพาณิชย์มาดำเนินกิจการ 3 สายการบิน คือ สายการบินแอปปี้แอร์ สายการบินโซลาร์แอร์ และสายการบินนกแอร์

4.1.9.3 ทางน้ำ การคมนาคมทางน้ำ ได้แก่

1) แม่น้ำโขง ซึ่งกรมทหารราบที่ 8 ได้ขึ้นทะเบียนเรือที่ขนส่งสินค้าและรับ – ส่งผู้โดยสาร จำนวน 795 ลำ ทำเรือในแม่น้ำโขงมีที่ขนถ่ายสินค้า 2 แห่ง เป็นท่าเรือขนถ่ายสินค้ากับ ประเทศ สปป.ลาว คือ ท่าเรือเชียงคาน อำเภอเชียงคาน และท่าเรือบ้านคกไฟ อำเภอปากชม ท่าเรือทั้ง 2 แห่งอยู่ในการกำกับของด่านศุลกากรเชียงคาน

2) แม่น้ำเหือง มีเรือโดยสารที่บ้านหนองผือ ปากห้วย ปัจจุบันมีสะพานข้ามแม่น้ำเหืองแล้ว

4.1.10 ด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดเลยมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามหลากหลาย มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ที่สำคัญซึ่งเป็นที่รู้จักแพร่หลาย และมีนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาสัมผัสบรรยากาศในฤดูหนาวบนยอดสูงของภูเขา ไม้ดอกเมืองหนาวนานาชนิด เช่น ภูกระดึง ภูเรือ ภูหลวง สวนหินผางาม แก่งคุดคู้ แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระธาตุศรีสองรัก พระธาตุสังขะ ประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน ชุมชนบ้านไม้เก่าเชียงคาน

นอกจากนี้ยังมีวัดสำคัญที่ประชาชนนิยมมาทำบุญ เช่น วัดป่าเนรมิตวิปัสสนา วัดศรีสุทธาวาส และ วัดโพธิ์ชัย เป็นต้น การมีสภาพภูมิประเทศที่หลากหลาย ทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวหลายประเภท ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ จำนวน 90 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวโบราณคดี จำนวน 28 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวเชิงประเพณี และวัฒนธรรม จำนวน 38 แห่ง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) กำหนดให้จังหวัดเลยเป็น 1 ใน 9 เมืองที่มีศักยภาพแห่งการท่องเที่ยว และการที่มีลักษณะเช่นนี้จึงเป็นเสน่ห์ของจังหวัดเหมาะสำหรับผู้ประกอบการที่จะลงทุนทำธุรกิจด้านการบริการ ประเภทโรงแรม รีสอร์ท และ ร้านอาหาร

4.1.11 งานประเพณีและงานประจำปี

งานประเพณีที่สำคัญของจังหวัดเลย มีดังนี้

4.1.11.1 งานกาชาดดอกฝ้ายบานมะขามหวานเมืองเลย เป็นงานประจำปีของจังหวัด ระหว่างวันที่ 1-9 กุมภาพันธ์ ณ บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดเลย

4.1.11.2 งานนมัสการพระธาตุศรีสองรัก จัดขึ้นบริเวณวัดพระธาตุศรีสองรัก อำเภอด่านซ้าย ระหว่างวันขึ้น 13-15 ค่ำ เดือน 6 ทุกปี ซึ่งตรงกับวันวิสาขบูชา

ภาพที่ 4.9 งานนมัสการพระธาตุศรีสองรัก
ที่นา โอเทลไคเรก (2552)

4.1.11.3 งานประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน ที่อำเภอด่านซ้าย จัดในวันขึ้น 2-3 ค่ำ เดือน 8 หากปีไหนมีแปดสองหน ให้นับแปดหลัง

ภาพที่ 4.10 งานประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน
ที่มา คลังปัญญาไทย (2552)

4.1.11.4 งานแสดงไม้ดอกเมืองหนาว จัดระหว่างวันที่ 31 ธันวาคม – 2 มกราคม ทุกปี ณ หน้าที่ว่าการอำเภอภูเรือ มีการแสดงพันธุ์ไม้เมืองหนาว ไม้ดอกไม้ประดับ

ภาพที่ 4.11 งานแสดงไม้ดอกเมืองหนาวอำเภอภูเรือ
ที่มา: เลย์ไหม์พลัสนิวส์ (2553)

4.1.11.5 งานเทศกาลออกพรรษา ช่วงระยะก่อนออกพรรษา 5 วัน ณ บริเวณหน้าที่ว่าการอำเภอเชียงคาน

ภาพที่ 4.12 งานออกพรรษาอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย
ที่มา: เลย์ไหม์พลัสนิวส์ (2552)

4.1.11.6 งานฤดูหนาวอำเภอวังสะพุง จัดขึ้นในช่วงเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นช่วงที่จังหวัดเลยมีอากาศหนาวเย็น ณ บริเวณหน้าที่ว่าการอำเภอวังสะพุง

4.2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดเลย

คณะผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายในการค้นหาความต้องการ และการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการ การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดเลย

ผลการวิเคราะห์ความต้องการ การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดเลย จากแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 30 ชุด จากประชากร คือองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดเลย จำนวน 76 องค์การบริหารส่วนตำบล ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์โดยกำหนดเป็นร้อยละของประชากร การพิจารณา ดังนี้ (ธีรวุฒิ เอกะกุล, 2543 อ้างถึงใน มารยาท โยทองยศ และปราณี สวัสดิศรทรัพย์, 2552 : 2) ถ้าขนาดประชากรเป็นหลักร้อยละ ควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 25 เปอร์เซนต์ จากการคำนวณโดยใช้บัญญัติไตรยางศ์ 25 เปอร์เซนต์ ของจำนวน 76 เท่ากับ 19 แต่เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ทางสถิติมีความน่าเชื่อถือ คณะผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลจำนวน 30 ชุด โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ทำการสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random) คณะผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยออกเป็นช่วงๆ ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด หรือเห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มาก หรือเห็นด้วย
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง หรือไม่แน่ใจ
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อย หรือไม่เห็นด้วย
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานะภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
เพศชาย	12	40
เพศหญิง	18	60
รวม	30	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 60 ที่เหลือเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 40

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานะภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
ระหว่าง 1-3 ปี	21	70
ระหว่าง 4-6 ปี	6	20
ระหว่าง 7-9 ปี	1	3.3
10 ปีขึ้นไป	2	6.7
รวม	30	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานอยู่ระหว่าง 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาได้แก่ มีอายุการปฏิบัติงานอยู่ระหว่าง 4-6 ปี คิดเป็นร้อยละ 20 และผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนน้อยที่สุด ได้ระยะเวลาในการปฏิบัติงานระหว่าง 7-9 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเลย

ข้อ ที่	เกณฑ์การประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมาย
1.	ความต้องการสร้างเครือข่ายโดยภาพรวม	4.19	0.36	มาก
2.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน	4.70	0.53	มากที่สุด
3.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้	3.47	0.81	ปานกลาง
4.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานโดยใช้เทคโนโลยี	3.87	1.01	มาก

	สารสนเทศ			
5.	เครือข่ายการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีประโยชน์กับหน่วยงาน	4.57	0.50	มากที่สุด
6.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความต้องการสร้างความร่วมมือเพื่อการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.37	0.61	มาก
	รวม	4.19	0.63	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความต้องการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน และเครือข่ายการเรียนรู้สารสนเทศจะมีประโยชน์ต่อหน่วยงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเลย

คณะผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบปลายปิด จากกลุ่มประชากรองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัดเลย โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 26 หน่วยงาน ทำการสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random) มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.2.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และการทำงาน จากการสัมภาษณ์พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกหน่วยงานที่ให้ข้อมูล นำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการปฏิบัติงาน โดยมีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้โดยเฉลี่ย 8 เครื่องต่อหน่วยงาน โดยหน่วยงานที่มีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์มากที่สุดมีจำนวน 13 เครื่อง หน่วยงานที่มีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์น้อยที่สุดคือมีจำนวน 3 เครื่อง จากการสัมภาษณ์พบว่าหน่วยงานมีการจัดสรรงบประมาณในการซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์โดยเฉลี่ยทุกปี ปีละ 1 ถึง 3 เครื่อง ดังนั้นเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้งานในหน่วยงานจึงมีอายุการใช้งานแตกต่างกัน โดยมีอายุการใช้งานน้อยที่สุดคือ 6 เดือน และมีอายุการใช้งานมากที่สุดและยังสามารถใช้งานได้คือ 8 ปี โดยส่วนใหญ่เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้งานในปัจจุบันมีอายุระหว่าง 2 ถึง 3 ปี

4.2.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการใช้งานคอมพิวเตอร์ในสำนักงาน พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้งานดังนี้

- 1) งานพิมพ์เอกสารทั่วไป งานธุรการ โดยใช้ Microsoft Word
- 2) ใช้เกี่ยวกับงานภาษี โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปจัดเก็บภาษี และทะเบียนทรัพย์สิน
- 3) ใช้เกี่ยวกับงานออกแบบต่างๆ หรืองานก่อสร้าง โดยใช้โปรแกรม AutoCAD
- 4) ใช้ในการนำเสนองาน โครงการต่างๆ หรือนำเสนอประเด็นในการประชุม โดยใช้โปรแกรม Microsoft PowerPoint
- 5) ใช้ในการเก็บข้อมูลในฐานข้อมูล จปฐ.

จากการสัมภาษณ์พบว่าหน่วยงานส่วนใหญ่มีปัญหาในการใช้งานคอมพิวเตอร์คือ การซ่อมบำรุง เนื่องจากเครื่องคอมพิวเตอร์มีอายุการใช้งานหลายปี เครื่องมีปัญหาบ่อยๆ เจ้าหน้าที่ในสำนักงานไม่สามารถซ่อมบำรุงเองได้ หน่วยงานแก้ปัญหาโดยการติดต่อช่าง แต่ก็ล่าช้า เนื่องจากระยะทางไกล และหมดระยะเวลารับประกัน ดังคำกล่าวที่ว่า

“.....เนื่องจากเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มี
การใช้งานมานาน ทำให้มีปัญหาในเรื่องฮาร์ดดิสก์ที่บรรจุ
ข้อมูล รวมถึงพนักงานที่รับผิดชอบดูแลส่วนใหญ่มีทักษะ
แต่การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการพิมพ์งานจึงยังไม่สามารถที่
ซ่อมแซมเครื่องได้ในกรณีที่มีปัญหา...”

“.....คอมพิวเตอร์ยังมีจำนวนจำกัดอยู่
และค่อนข้างตกรุ่นบ้างก็มี กำลังจะหางบประมาณในการ
จัดซื้ออยู่ สำหรับเครื่องปัจจุบันที่มีปัญหาก็คือโทรแจ้งช่าง
มาซ่อมให้...แต่ก็ไม่ค่อยทันใจกับการใช้งานนัก...”

นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมต่างๆ เมื่อต้องการสร้างงาน หรือใช้โปรแกรมใหม่ๆ หรือคำสั่งบางคำสั่งที่ไม่เคยใช้ ไม่มีผู้รู้ให้คำแนะนำ ดังคำกล่าว

“....ในการทำงานบริหารจัดการต้องมีการใช้โปรแกรมการทำงานที่หลากหลาย แต่เจ้าหน้าที่ในสำนักงานส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจโปรแกรมพื้นฐาน Microsoft Word....ถ้ามีความสามารถหลายๆโปรแกรม

เช่น โปรแกรมออกแบบกราฟิกก็จะดีมาก....จะช่วยทำให้
การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น.....”

“.....เจ้าหน้าที่ยังไม่เคยเข้ารับการอบรม
การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มาก่อน ส่วนใหญ่จะนำ
ความรู้มาจากประสบการณ์จากสมัยเรียน ...ถ้ามีการส่งไป
อบรมให้ความรู้ก็จะทำให้ทำงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
...”

“.....ในพื้นที่ยังมีอินเทอร์เน็ตเข้าไม่ถึง...
ถ้าได้คนที่มีความรู้เกี่ยวกับระบบสารสนเทศก็น่าจะช่วยใน
การให้คำแนะนำกับผู้บริหารในการติดตั้งเครื่องมือในการ
รับสัญญาณ...ซึ่งคิดว่าจะส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่และพนักงาน
คนอื่นๆได้ความรู้ด้วย...”

ทุกหน่วยงานมีการเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และทุกหน่วยงานมี
ปัญหาและอุปสรรคในการใช้งานอินเทอร์เน็ตคล้ายคลึงกัน คือมีความล่าช้าในการเข้าถึงข้อมูลหรือ
เปิดหน้าเว็บไซต์ นอกจากนี้สัญญาณการเชื่อมต่อก็มีปัญหาหลุดบ่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันที่
สภาพอากาศไม่ดี เช่นมีฝนตก หรือมีเมฆมาก จะไม่มีสัญญาณ ดังคำกล่าวที่ว่า

“.....เชื่อมต่อเครือข่ายผ่าน
ดาวเทียม.....ข้ายังไม่มียุคสายโทรศัพท์.....”

“...ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตค่อนข้าง
ที่จะมีปัญหาในการเข้าถึง การจะค้นหาข้อมูลบางอย่าง
ต้องรอ กว่าระบบจะโหลดข้อมูลให้...”

“...สัญญาณการรับข้อมูลและการเข้าถึง
ข้อมูลยังไม่สะดวกทำให้การจัดการข้อมูลทั้งด้านการ
บริหารและข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนยังไม่สามารถที่จะทำได้
ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือการสร้างเว็บไซต์เพาะ
ขึ้นมา...”

4.2.2.3 ความต้องการบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จากการศึกษาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาด้านคอมพิวเตอร์โดยเฉลี่ย จำนวน 1.08 คน ต่อหน่วยงาน โดยหน่วยงานที่มีจำนวนบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาด้านคอมพิวเตอร์มากที่สุดมีจำนวนบุคลากร 3 คน และบางหน่วยงานไม่มีบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ ทุกหน่วยงานสนับสนุนให้บุคลากรเข้ารับการอบรม ความรู้เกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยเฉลี่ยมีบุคลากรเคยเข้ารับการอบรมจำนวน 2.62 คน ต่อหน่วยงาน จากการสัมภาษณ์พบว่าทุกหน่วยงานมีความต้องการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อรองรับการทำงานขององค์กร ที่มีความจำเป็นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากปัจจุบันหน่วยงานมีบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศยังไม่เพียงพอ และในอนาคตผู้ให้การสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่และพนักงานทุกคนจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ความต้องการพัฒนาให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถด้าน การใช้โปรแกรมพิมพ์เอกสาร การออกแบบงานก่อสร้าง การพัฒนาเว็บไซต์ การซ่อมบำรุงเครื่องคอมพิวเตอร์ การสร้างฐานข้อมูล

4.2.2.4 เครือข่ายการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ ส่วนใหญ่มีกิจกรรมความร่วมมือในการพัฒนาชุมชน กิจกรรมสืบสานประเพณี วัฒนธรรม ร่วมกับหน่วยงานในท้องถิ่น เช่น โรงเรียน สถานีนอนามัย วัด การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารส่วนใหญ่เป็น การติดต่อประสานงานเพื่อวางแผนการทำงาน วางแผนกิจกรรมพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกัน จากการสัมภาษณ์พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความต้องการสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกับ องค์กรปกครองส่วนจังหวัด (อปจ.) เพื่อใช้ข้อมูลในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องการสร้างเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ต้องการสร้างความร่วมมือกับพาณิชย์จังหวัด เพื่อวางแผนพัฒนาวิสาหกิจชุมชน

4.3 ผลการวิเคราะห์ แนวทางการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของ องค์กรบริหารส่วน ตำบลจังหวัดเลย

4.3.1 หารูปแบบของเครือข่าย

จากการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องมาประชุมร่วมกัน และหาข้อสรุปรูปแบบการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเลย ได้ดังนี้

4.3.1.1 วัตถุประสงค์ของเครือข่าย เครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศจังหวัดเลย มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2) ร่วมมือช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 3) แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.3.1.2 การกิจหน้าที่ของเครือข่ายเครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศจังหวัดเลย มีภารกิจดังนี้

- 1) ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน การใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2) แลกเปลี่ยนสนับสนุนความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆ ระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- 3) ตั้งชุดเฉพาะกิจในการแก้ไขปัญหาต่างๆของสมาชิกเครือข่าย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 4) สำนวจความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของสมาชิกเครือข่าย เพื่อจัดการความรู้ร่วมกันระหว่างบุคลากร

5) ประสานงานเพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เช่นมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา หรือหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

4.3.1.3 พื้นที่เครือข่าย เพื่อความสะดวกในการติดต่อประสานงานในการร่วมมือช่วยเหลือกันระหว่างสมาชิกในเครือข่าย ที่ประชุมจึงลงความเห็นร่วมกันว่าควรจะมีมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยเป็นแม่ข่าย เพื่อเป็นศูนย์กลางในการติดต่อประสานงาน โดยมีวิธีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้โดยแบ่งเขตพื้นที่เครือข่าย ออกเป็น 4 เครือข่ายย่อยๆตามกลุ่มอำเภอ เนื่องจากมีพื้นที่ใกล้เคียงกัน มีความสะดวกในการติดต่อประสานงาน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง องค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นภายในกลุ่มเครือข่ายย่อย มีรายละเอียดดังนี้

- 1) ลักษณะของแม่ข่าย

(1) มีบุคลากร ที่มีวุฒิการศึกษา มีความเชี่ยวชาญ มีความรู้ความสามารถ และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เป็นที่ยอมรับ

(2) เป็นหน่วยงานที่มีความพร้อมด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และมีการเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

(3) ผู้บริหารให้ความสำคัญ และให้การสนับสนุน เช่น มีการจัดสรรงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีงบประมาณสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนาความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และมีงบประมาณสนับสนุนการอบรมสัมมนาเพื่อบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น

แม่ข่ายมีภาระหน้าที่คือ

(1) ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัย แก่สมาชิกเครือข่าย

(2) ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแก่สมาชิกเครือข่าย

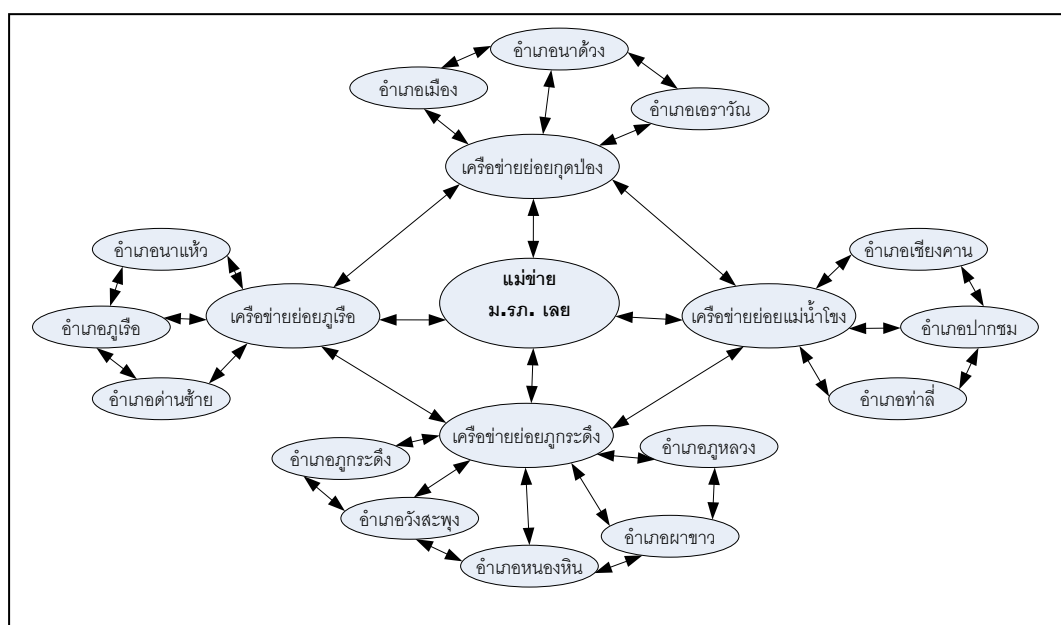
(3) เป็นศูนย์กลางประสานงานเครือข่ายหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาลัยเทคนิคเลย ช่างเทคนิคด้านคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

2) เครือข่ายย่อยที่ 1 (กลุ่มเครือข่ายย่อยกุดป่อง) ประกอบด้วยอำเภอเมือง อำเภอนาด้าง และอำเภอเอราวัณ

3) เครือข่ายย่อยที่ 2 (กลุ่มเครือข่ายย่อยแม่น้ำโขง) ประกอบด้วยอำเภอเชียงคาน อำเภอปากชม และอำเภอท่าลี่

4) เครือข่ายย่อยที่ 3 (กลุ่มเครือข่ายย่อยภูกระติง) ประกอบด้วย อำเภอวังสะพุง อำเภอภูกระติง อำเภอหนองหิน อำเภอผาขาว และอำเภอภูหลวง

5) เครือข่ายย่อยที่ 4 (กลุ่มเครือข่ายย่อยภูเรือ) ประกอบด้วย อำเภอภูเรือ อำเภอด่านซ้าย และอำเภอนาแห้ว

แผนภาพที่ 4.1 รูปแบบเครือข่ายการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเลย

ที่มา : พรกมล ระหาญนอก (2552)

รูปแบบของเครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเลย เป็นลักษณะของเครือข่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดตั้งจากกระบวนการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เข้าร่วมโครงการ เป็นเครือข่ายแบบผสมโดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยเป็นแม่ข่ายทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง เป็นศูนย์กลางการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ และเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้แก่บุคลากรของเครือข่าย นอกจากนี้กลุ่มเครือข่ายย่อยๆ ต่างก็มีการกิจหน้าที่เฉพาะของตนเอง และมีการติดต่อประสานงาน ร่วมมือกันแก้ปัญหาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศร่วมกัน

4.3.1.4 คณะกรรมการดำเนินงานเครือข่าย เพื่อผลักดันให้กิจกรรมของเครือข่าย เกิดขึ้นเป็นรูปธรรม ที่ประชุมของแต่ละเครือข่ายย่อยจึงร่วมกันลงมติแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเครือข่าย โดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความถนัดเกี่ยวกับหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบของ และความพร้อมในการอาสาทำหน้าที่ในเครือข่าย ดังนี้

1) คณะกรรมการกลุ่มเครือข่ายย่อยกุดป่อง ประกอบด้วย

(1) นายพงศ์ธาดา กิริติเรขา	ฝ่ายอำนวยการ
(2) นายอภิชัย นาคเสน	ฝ่ายเทคนิค
(3) นายวีระยุทธ สอนสุภาพ	ฝ่ายเทคนิค
(4) นายเดชา ทองเพชร	ฝ่ายประสานงาน
(5) นางสาวกัญญาณัฐ ไชยบุญ	ฝ่ายประสานงาน
(6) นางนฤมล แสนเมือง	ฝ่ายการเงิน
(7) ส.ต. ละมัย ยศปัญญา	ฝ่ายประชาสัมพันธ์
(8) จ.อ.ธนกฤต ผาจิระวัฒน์ชาติ	ฝ่ายประเมินผล

2) คณะกรรมการกลุ่มเครือข่ายย่อยแม่น้ำโขง ประกอบด้วย

(1) นางจิตติภา จันทร์สวัสดิ์	ฝ่ายอำนวยการ
(2) นางสาวเกศรา จันทวัง	ฝ่ายธุรการ
(3) นายประสิทธิ์ แสนใจวุฒิ	ฝ่ายเทคนิคซ่อมบำรุง

(4) นางสาวประภัสสร วรินทร์	ฝ่ายการเงิน
(5) นางสาวอรัญญา พันจันทร์	ฝ่ายประชาสัมพันธ์
(6) นางรุจิรา วงศ์ศิริ	ฝ่ายประเมินผล
- 3) คณะกรรมการกลุ่มเครือข่ายย่อยภูกระดึง ประกอบด้วย
(1) นายวิชัย สุนาคำ	ฝ่ายอำนวยการ
(2) นายอิทธิราช พานนท์	ฝ่ายอำนวยการ
(3) นายณัฐพงษ์ สุดสีดา	ฝ่ายอำนวยการ
(4) นายณฤพรเวศม์ ปะสังข์ณี	ฝ่ายเทคนิคปฏิบัติการและซ่อมบำรุง
(5) นางกัลยา สัตนาโค	ฝ่ายเทคนิคปฏิบัติการและซ่อมบำรุง
(6) นางไกรสร เมืองแพน	ฝ่ายประสานงานเครือข่ายและจัดทำเอกสาร
(7) นางสาวบุญญา วิเศษยา	ฝ่ายประสานงานเครือข่ายและจัดทำเอกสาร
(8) นางสาวสมยงค์ บุญหลาย	ฝ่ายประสานงานเครือข่ายและจัดทำเอกสาร
(9) นางบัวทิพย์ อาจปาสา	ฝ่ายการเงิน
(10) นางสาวกนกพร เหมือนอินทร์	ฝ่ายการเงิน
(11) นางมณีวรรณ ช่างคิด	ฝ่ายประชาสัมพันธ์
(12) นางกรรณิรมย์ ปิติเจริญพันธ์	ฝ่ายประชาสัมพันธ์
(13) นางรัชดากรณ์ ศรีบุรินทร์	ฝ่ายประเมินผล
(14) นางณัฐศิลป์ ศักดิ์เรืองฤทธิ์	ฝ่ายประเมินผล
- 4) คณะกรรมการกลุ่มเครือข่ายย่อยภูเรือ ประกอบด้วย
(1) นายอภิรักษ์ สีหะวงศ์	ฝ่ายอำนวยการ
(2) นางสาวนงลักษณ์ แก้วอุทุม	ฝ่ายประสานงานเครือข่าย
(3) นายจันทน์ สุภาชี	ฝ่ายเทคนิค
(4) นายอภิรักษ์ สีหะวงศ์	ฝ่ายการเงิน
(5) นางกาญจนา วิเศษศรี	ฝ่ายประชาสัมพันธ์
(6) นายโย รำพึง	ฝ่ายประเมินผล

4.3.2 กระบวนการสร้างเครือข่าย

จากการศึกษาพบว่า กระบวนการสร้างเครือข่ายนั้นเกิดจากการที่บุคลากรในองค์กรมีความต้องการที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองในการจัดการ การสร้างหรือการดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งร่วมกัน

อย่างไรก็ตามผลจากการศึกษายังพบว่ากลุ่มบุคลากรเห็นว่าควรมีการดำเนินการจัดกลุ่มดำเนินการก่อนที่จะมีการสร้างเครือข่าย ทั้งนี้เพื่อที่จะสร้างความเข้าใจ ร่วมแสดงความคิดเห็นของเหล่าสมาชิกที่จะเข้ามาร่วมในเครือข่าย ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงได้นำผลการเรียนรู้ที่ได้จากกระบวนการหาแนวทางสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศจังหวัดเลย มาประชุมร่วมกันเพื่อหาข้อสรุป หากกระบวนการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเลย

กระบวนการสร้างเครือข่ายนั้นจากการศึกษาพบว่ามีขั้นตอนและกระบวนการดังนี้

4.3.2.1 คณะผู้วิจัยดำเนินการสอบถามความต้องการของกลุ่มบุคลากรเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย)

4.3.2.2 คณะผู้วิจัยดำเนินการติดต่อประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เล็งเห็นถึงความสำคัญ และความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

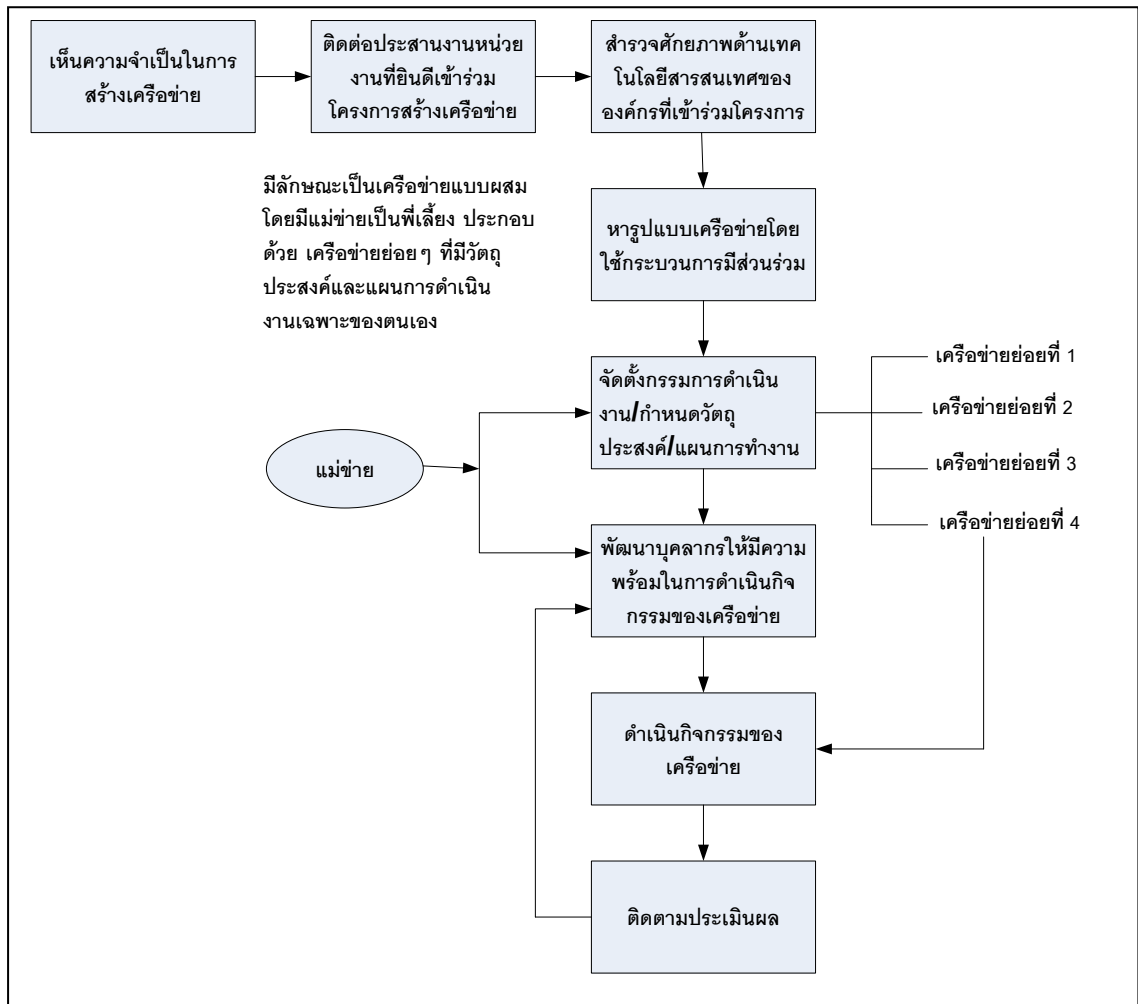
4.3.2.3 คณะผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมและค้นหาความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเลย โดยเน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงศักยภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับการนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างเครือข่าย

4.3.2.4 จัดประชุมและจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเพื่อการสร้างรูปแบบของเครือข่ายการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะเข้ามาร่วมเป็นสมาชิก

4.3.2.5 จัดกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาทักษะเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบของ E-mail และ gotoknow ให้แก่สมาชิกที่เข้าร่วมเครือข่ายการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้สมาชิกของเครือข่ายระบบสารสนเทศมีการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างสมาชิกด้วยตนเอง รวมถึงการสร้างเครือข่ายสมาชิกใหม่ด้วย

4.3.2.6 การจัดกิจกรรมการพัฒนาเครือข่าย โดยมีการจัดทั้งกิจกรรมเครือข่ายย่อยของแต่ละเครือข่าย โดยเน้นการดำเนินกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมหลัก

นั้นๆ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยเป็นแม่ข่ายที่เข้ามาเป็นพี่เลี้ยงในการประสานงานและการให้ข้อมูลต่างๆ การให้ความรู้และการพัฒนาศักยภาพรวมถึงเนื้อหาอื่นๆที่เป็นประโยชน์ต่อสมาชิกของเครือข่าย

4.3.3 การส่งเสริมเครือข่ายการเรียนรู้

จากการประชุมของคณะกรรมการเครือข่ายย่อย เพื่อหาแนวทางส่งเสริมการเรียนรู้ภายในเครือข่ายย่อยที่จัดตั้งขึ้น มีการกำหนดกิจกรรมการดำเนินงานของแต่ละเครือข่ายย่อยในระยะเริ่มต้น ดังนี้

4.3.3.1 กลุ่มเครือข่ายย่อยกุดป่อง ได้ข้อสรุปจากการประชุมเพื่อหาแนวทางส่งเสริมการเรียนรู้ของเครือข่าย ดังนี้

1) วัตถุประสงค์ของเครือข่าย เพื่อ

(1) แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปรัชญา หรือ พัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

(2) เพื่อร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหา อุปสรรคด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้งานในองค์กร

(3) มีส่วนร่วมในการสรุปปัญหา และนำเสนอผู้บริหาร

2) ขั้นตอนการดำเนินงาน กลุ่มเครือข่ายย่อยยักุดป้อง มีขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ดังนี้

(1) ประชุมสมาชิกภายในกลุ่ม เพื่อค้นหาปัญหา อุปสรรค และความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

(2) คณะกรรมการกลุ่มเครือข่ายออกพื้นที่ตรวจเยี่ยม เพื่อสังเกตการณ์การปฏิบัติงาน และเครื่องมือ อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของสมาชิกภายในกลุ่ม

(3) สรุปผลการตรวจเยี่ยม และร่วมกันเขียนข้อเสนอโครงการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของแต่ละหน่วยงาน

4.3.3.2 กลุ่มเครือข่ายย่อยแม่น้ำโขง ได้ข้อสรุปจากการประชุมเพื่อหาแนวทางส่งเสริมการเรียนรู้ของเครือข่าย ดังนี้

1) วัตถุประสงค์ของเครือข่าย เพื่อ

(1) ประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานสารสนเทศ

(2) แลกเปลี่ยนข้อมูลใหม่ๆเกี่ยวกับงานสารสนเทศ

(3) ร่วมแก้ปัญหาที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน

2) กิจกรรมการดำเนินงาน โดยการติดต่อประสานงานอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ เช่น การโทรศัพท์ การส่ง e-mail การส่งบันทึกข้อความระหว่างหน่วยงานเพื่อขอความร่วมมือ เป็นต้น ซึ่งเป็นกิจกรรมการดำเนินงานที่สามารถทำได้ตลอดเวลา

4.3.3.3 กลุ่มเครือข่ายย่อยภูกระดึง ได้ข้อสรุปจากการประชุมเพื่อหาแนวทางส่งเสริมการเรียนรู้ของเครือข่าย ในระยะเริ่มต้น ดังนี้

1) วัตถุประสงค์ของเครือข่าย เพื่อให้บุคลากรของเครือข่ายมีความรู้ความสามารถและทักษะด้านการซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ เป็นผลเนื่องมาจากกลุ่มเครือข่ายย่อยภูกระดึง เป็นพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลจากอำเภอเมืองจังหวัดเลย เมื่อวัสดุอุปกรณ์ด้านคอมพิวเตอร์มีปัญหา ต้องติดต่อร้านคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในตัวเมือง ซึ่งการให้บริการมีความล่าช้า

2) กิจกรรมการดำเนินงาน โดยการขอความร่วมมือบุคลากรในเครือข่ายที่มีความรู้ความสามารถด้านการซ่อมบำรุง จัดอบรมเชิงปฏิบัติการซ่อมบำรุงอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ให้แก่สมาชิกในเครือข่าย

4.3.3.4 กลุ่มเครือข่ายย่อยภูเรือ ได้ข้อสรุปจากการประชุมเพื่อหาแนวทางส่งเสริมการเรียนรู้ของเครือข่าย ดังนี้

- 1) วัตถุประสงค์ของเครือข่าย เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ และทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศของสมาชิกเครือข่าย
- 2) กิจกรรมการดำเนินงานโดย ส่งตัวแทนเข้าร่วมอบรม สัมมนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆอย่างสม่ำเสมอ และจัดกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ที่ได้จากการอบรม สัมมนา ให้แก่สมาชิกเป็นระยะๆ

4.4 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

ผลการประชุมร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาชุมชน ได้ข้อสรุปดังนี้

4.4.1 แนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

แนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ที่ได้จากการประชุม ดังนี้

4.4.1.1 พัฒนาเว็บไซต์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลท้องถิ่น

จากการที่จังหวัดเลยมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ คือวนอุทยานแห่งชาติภูกระดึง ตั้งอยู่ที่อำเภอภูกระดึง วนอุทยานแห่งชาติภูเรือ ตั้งอยู่ที่อำเภอภูเรือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูหลวง ตั้งอยู่ที่อำเภอภูหลวง ประเพณีผีตาโชน ที่อำเภอด่านซ้าย ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่นักท่องเที่ยวให้ความนิยม ดังคำกล่าวของผู้เข้าร่วมประชุม

“...ในพื้นที่ของนาด้วงมีทรัพยากรการท่องเที่ยวอยู่หลายที่ เช่น ถ้ำค้างคาว หรือช่วงรอยต่อระหว่างอำเภอเมืองก็มีวนอุทยานภูผาล้อม ซึ่งมีความน่าสนใจ มีความสวยงาม ถ้ามีการถ่ายภาพและนำมาประชาสัมพันธ์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยเว็บไซต์

ขององค์การบริหารส่วนตำบลก็จะทำให้นักท่องเที่ยวทั้งที่
อยู่ในจังหวัดและนอกจังหวัดรู้จัก...ซึ่งจะส่งผลต่อการ
ท่องเที่ยว...”

“...การมีเว็บไซต์จะช่วยให้องค์การ
บริหารส่วนตำบลสามารถนำเสนอข้อมูลที่มีอยู่ในชุมชน
อย่างข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต รวมถึง
แหล่งท่องเที่ยวด้วย ซึ่งถ้ามีการนำเสนอผ่านระบบ
ดังกล่าวก็จะทำให้นักท่องเที่ยวที่สนใจเดินทางเข้ามา
สัมผัสกับวัฒนธรรมของพวกเรา..”

“...ในพื้นที่รับผิดชอบมีระบบสัญญาณ
ระบบเครือข่ายที่ดี ทำให้สามารถนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ
ประเพณีผีตาโขน และแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง รวมถึงมี
การเชื่อมต่อ Link ให้กับนักท่องเที่ยวผ่านเว็บไซต์ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลด้วย แต่ถ้าพื้นที่อื่นมีสัญญาณที่ดี
ก็จะทำให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน เพื่อส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวและการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในจังหวัดของเราอย่าง
กว้างขวาง...”

ชุมชนจังหวัดเลยมีต้นทุนทางธรรมชาติ ต้นทุนทางวัฒนธรรมประเพณี
เหมาะสมที่จะส่งเสริมให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน ดังคำกล่าวที่ว่า

“....การจัดทำเว็บไซต์และการสร้าง
ระบบเครือข่ายการสื่อสารผ่านระบบออนไลน์ จะส่งผลทำ
ให้องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละที่มีการนำเอาอัตลักษณ์
เฉพาะตนออกมา เช่น ประเพณีแห่ต้นดอกไม้ของนาแห้ว
ประเพณีผีขนน้ำที่บ้านนาซาว อำเภอเชียงคาน หรือภู
ทอก ที่เชียงคาน รวมถึงสะพานมิตรภาพไทยลาวก็
สามารถที่จะนำเสนอให้กับผู้สนใจได้รู้จัก..ดังนั้นถ้ามีข้อมูล

มากพอในแต่ละที่ บางครั้งก็สามารถเชื่อมโยงสู่การ
ท่องเที่ยวในอำเภอและจังหวัดได้เลย...”

“...จังหวัดเลยในทุกๆพื้นที่ล้วนมีวัฒนธรรม
เฉพาะ ของตนเอง ดังนั้นการสื่อสารผ่านระบบเครือข่าย
อินเทอร์เน็ตทั้งที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำขึ้นหรือองค์การ
เอกชนทำขึ้นมา...ก็สามารถประชาสัมพันธ์จังหวัดเลยได้....
และถ้ามีการสร้างเครือข่ายและมีการบริหารจัดการที่ดีก็จะ
ส่งต่อการดำเนินการตามเป้าหมายของการท่องเที่ยวทั้งใน
เชิงวัฒนธรรม ประเพณีหรือแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ
อย่างห้วยกระทิง หรืออ่างเก็บน้ำน้ำหมานตอนบน...”

นอกจากนี้การระดมความคิดเห็นและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้ที่
ประชุมได้มีความเห็นร่วมกันว่า ชุมชนควรมีการเผยแพร่ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เช่น
โบราณสถาน โบราณวัตถุ ประเพณี วัฒนธรรม สถานที่อันสวยงามของชุมชน ให้กับสาธารณะชน
ได้รับทราบโดยการจัดทำแผ่นพับ และพัฒนาเว็บไซต์ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ปัจจุบันมีหน่วยงานการท่องเที่ยวเข้า
มา ช่วยเหลือในการทำการประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์หรือ
แผ่นพับ โปสเตอร์ ทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักจังหวัดเลยใน
มุมมองที่กว้างขวางขึ้น...แต่ก็ทำอยู่ในวงจำกัดเฉพาะพื้นที่
การท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเท่านั้น....ดังนั้นถ้ามันเป็นกลุ่ม
เครือข่ายขึ้นมาก็สามารถที่จะทำการประชาสัมพันธ์ข้อมูล
การท่องเที่ยวในทุกรูปแบบผ่านระบบเครือข่าย
อินเทอร์เน็ต...แต่คิดว่าในระยะแรกอาจทำขึ้นแบบง่ายๆ
ก่อน แต่ทุกพื้นที่จะต้องมีการสืบค้นข้อมูลในพื้นที่ของ
ตนเองว่ามีอะไรน่าสนใจและนำมาสู่การท่องเที่ยวได้บ้าง
แล้วทำเป็นแผ่นพับขึ้นมา...ฝากวางประชาสัมพันธ์ในโรงแ
รมหรือร้านค้าขายของที่ระลึก...”

“...ตอนนี้สามารถที่จะทำได้เฉพาะแผ่น
พับเท่านั้น เนื่องจากยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับการทำเว็บไซต์
และสื่อออนไลน์อื่น แต่ถ้าในอนาคตกลุ่มเครือข่ายมีการ

พัฒนาและอบรมการสร้างสื่อเหล่านี้ก็เชื่อว่าจะสามารถทำให้การทำสื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของชุมชนมีความหลากหลายขึ้นมา...”

“...ควรมีการจัดการอบรมการจัดทำสื่อเว็บไซต์ รวมถึงอบรมการถ่ายภาพที่มีความสวยงาม เนื่องจากบางครั้งผู้รับผิดชอบในการหาข้อมูลต้องถ่ายภาพมาประกอบด้วย จึงเห็นว่าถ้ามีการให้ความรู้ด้านการถ่ายภาพด้วยการสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวก็น่าสนใจขึ้นมา...”

“...ท้องค้การบริหารส่วนตำบลด่านซ้ายมี การทำ สื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ประเพณี วัฒนธรรมแล้ว..สร้างความน่าสนใจได้ระดับหนึ่ง..แต่อยาก ให้มีการอบรมการเขียน เนื่องจากบางครั้งไม่รู้ว่าจะใช้ ภาษาอย่างไรที่จะทำให้นักท่องเที่ยวสนใจ..หรือติดตามสื่อของเราได้ตลอดไป..รวมเรื่องของความสวยงามของการจัด หน้า การใช้สี รูปแบบ ขนาดของตัวอักษรในสื่อด้วย...”

จากการแสดงความคิดเห็นร่วมกันของผู้เข้าร่วมประชุม เกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์ ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของเว็บไซต์ ดังนี้

- 1) ข้อมูลโบราณสถาน ของชุมชน เช่น วัด อุโบสถ เป็นต้น
- 2) สถานที่สวยงามของชุมชน เช่น จุดชมวิว แม่น้ำ ภูเขา เป็นต้น
- 3) ที่พัก ร้านอาหาร ปั่นน้ำมัน ในชุมชน
- 4) ตารางการจัดกิจกรรมสืบสานประเพณี วัฒนธรรมของชุมชน โดย

แสดงรายละเอียด สถานที่ กำหนดการจัดกิจกรรม สิ่งที่น่าสนใจของประเพณีหรือวัฒนธรรมนั้น เบอร์โทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้ในการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม เป็นต้น

4.4.1.2 จัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมสืบสาน ประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน

จากการระดมความคิดด้วยวิธีการจัดประชุมกลุ่มที่ประชุมมีความเห็นร่วมกันว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรทำแผนปฏิบัติการประจำปีของชุมชน เช่น กิจกรรมแห่ต้นดอกไม้ กิจกรรมวันขึ้นปีใหม่ กิจกรรมวันสงกรานต์ กิจกรรมวันเข้าพรรษา กิจกรรมแข่งเรือ เป็นต้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน และเป็นการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของหน่วยงาน โดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถทำแผนได้ด้วยตนเอง ไม่มีความจำเป็นต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการจ้างโรงพิมพ์ เนื่องจากการจ้างโรงพิมพ์ต้องสั่งพิมพ์เป็นจำนวนมาก และมีราคาสูง

4.4.2 ปฏิบัติการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนา

พัฒนาศักยภาพของบุคลากรของเครือข่ายให้มีความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

4.4.2.1 การอบรมการพัฒนาเว็บไซต์ โดยใช้โปรแกรมตกแต่งภาพ Photoshop และการพัฒนาเว็บไซต์โดยใช้โปรแกรม Dreamweaver

4.4.2.2 การอบรมการทำแผ่นพับ และการทำนามบัตร โดยใช้โปรแกรม Microsoft office

ผลการอบรมพบว่า ผู้เข้ารับการอบรมสามารถพัฒนาเว็บไซต์ เพื่อนำเสนอข้อมูลของหน่วยงานโดยใช้เทคนิคการพัฒนาเว็บไซต์เบื้องต้นได้ โดยมีที่อยู่ของเว็บไซต์ เช่น www.pakpuan.go.th, www.tessabanchiangkhan.go.th, www.nongngew.com, thartloei.com, www.nongyapong.go.th, www.tasawan.go.th เป็นต้น

ผลการดำเนินกิจกรรมของแม่ข่าย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยการจัดอบรมและให้ความรู้ด้านการพัฒนาเว็บไซต์ให้แก่ลูกข่าย และอบรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การใช้เว็บบอร์ด Gotoknow รวมถึงผลจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของสมาชิกภายในเครือข่ายย่อยๆ พบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น โดยสรุปดังนี้

4.4.1 การพัฒนาเว็บไซต์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการดำเนินงาน งานสืบสานประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เป็นต้น

4.4.2 การจัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนท้องถิ่น

4.2.3 การแลกเปลี่ยนเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีของสมาชิกเครือข่ายในแต่ละแหล่ง

4.2.4 การนำเสนอข่าวสารและความเคลื่อนไหวของชุมชนท้องถิ่นและองค์การการปกครองท้องถิ่นที่สมาชิกเครือข่ายสังกัดให้กับสาธารณชนได้รับทราบ

4.2.5 การเป็นแหล่งการเรียนรู้ของชุมชนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการปกครอง เศรษฐกิจ ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น